

האירוע קרה ב-11 לדצמבר 1974, היה חורף, הייתי לבוש במעיל שלא מזמן קנו לי הוריי ובידי הייתה מטריה, הלכתי עם חברי איזי מוסקוביץ לראות סרט בשם "גבר ושמו פלטפוט" אם אינני טועה, בקולנוע "חן" בתל אביב, היה זה עוד קולנוע "חן" הישן שהיה בו רק אולם צפייה אחד גדול. הסרט היה מסוג המערבון האיטלקיים אשר משולב בהם גם הומור ושתי הדמויות הראשיות הם טריניטי ומגלם אותו טרנס היל והשני במבינו ומגלם אותו באד ספנסר.

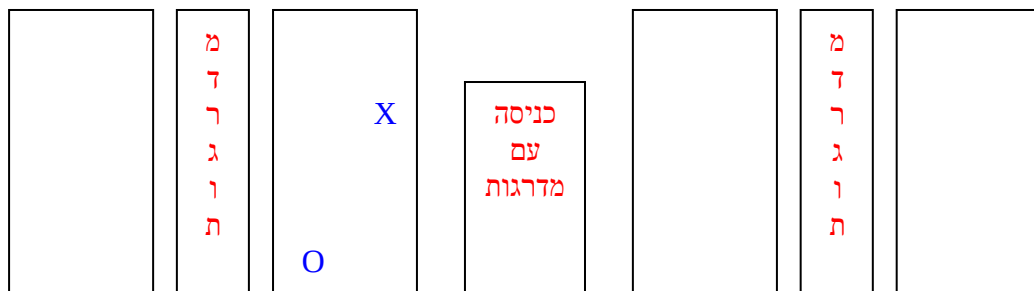


במבינו – באד ספנסר טריניטי – טרנס היל

האולם הישן והגדול היה מחולק לשלושה אגפים, האגף הקדמי אשר היה לכל רוחב האולם והיה בשיפוע מתון מאד, והאזור מעליו בשיפוע חד מחולק לשני אגפים, ימני ושמאלי כאשר ביניהם הכניסה לאולם שהיא נוטה כלפי מטה ויש בה מספר מדרגות כפי שמתואר בתרשים, אני ישבתי בערך במקום שבו מסומן ה-X צמוד לקיר שגבל בכניסה ומשמאלי ישב איזי.

הרמה והמסד

האגף המרכזי



הסרט התחיל לדעתי לאחר כ-10 עד 15 דקות החל מחבל שישב במקום המסומן בעיגול, באגף השמאלי בשורות האחוריות לזרוע רימונים לתוך הקהל, אם אני זוכר נכון נזרקו 3 או 4 רימונים, אני זוכר שמצאתי את עצמי פתאום כורע על הרצפה עם הראש בין הרגליים, אני לא זוכר כיצד התכופפתי פשוט מצאתי עצמי ככה, אני זוכר

ששמעתי את הפיצוצים ואת הצעקות, הרחתי ריח חריף של אבק שריפה ואני זוכר שלא ידעתי מתי לקום ולהתחיל לברוח, האם נגמרו הפיצוצים או שתיכף יהיה עוד אחד, בשלב מסוים יחד עם זרם האנשים הגעתי לכיוון הכניסה לא בדיוק הבנתי עוד מה קורה סביבי מכיוון שהייתי קרוב הגעתי עם האנשים הראשונים לדלתות האולם, אלו היו דלתות זכוכית והן היו נעולות, בצד עמד כסא שכנראה שימש את הסדרן ומישהו מהאנשים ניפץ בעזרתו את דלת הזכוכית ויצאנו החוצה לרחבה שמול דוכני הפלאפל, אני זוכר שהופתעתי לגלות שבמשך כל האירוע לא נפרדתי מהמטריה והיא עדיין בידי, ניגשתי מיד למסעדה קרובה שהייתי נוהג לאכול בה, בכיכר דיזנגוף פינת ריינס ומשם התקשרתי הביתה, מפאת הסמיכות לאירוע הם עדיין לא ידעו מכלום רק הודעתי שכשישמעו שלא ידאגו ושהכול בסדר איתי, משם חזרתי לרחבת שבחזית הקולנוע לחפש את איזן, מצאתי אותו וביחד חזרנו לכיוון הבית, אני זוכר שבתחילה דברנו על האירוע אבל אחר כך עשינו את רוב הדרך בשתיקה כאשר הצליל שליווה אותי היה צפצוף באוזניים,, הגענו לביתי ושם נפרדנו ואיזי המשיך לביתו.

כאשר הגעתי הביתה ספירתי להוריי את מה שקרה, המעיל שלי היה מוכתם מאחור בדם, אמי הורידה ממני את המעיל ומאז לא ראיתי אותו יותר. אני זוכר שהלכתי להתקלח ולאחר מכן הלכתי לישון בשלב זה עדיין לא קלטתי ממש את האירוע רק למחרת כאשר קראתי את כותרות העיתון ושמעתי את מספר הרוגים והפצועים ואת פרטי האירוע התחלתי להבין את משמעות הדברים.

המחבל הצליח להיכנס לארץ עם דרכון בריטי והתגורר במלון קומודור הנמצא בכיכר ממול לקולנוע אסתר ברחוב זמנהוף, באירוע נהרגו 2 אנשים ונפגעו 51, והמחבל נהרג מהתפוצצות אחד מהרימונים שלו שכנראה נשטט מידיו.

במשך תקופה ארוכה היו לי פחדים והייתי מסוגל עדיין להריח את ריח אבק השריפה ולשמוע את הצעקות שהיו באולם, והייתי חולם על האירוע.

הביא, אור ליום אתמול, את הרימונים מחוץ במוודה בעלת תחתית כפולה; - נכנסו לקולנוע כשהוא מסתיר אותם תחת מעיל הורף; - השליך שני רימונים, השלישי התפוצץ בידו, ולד גופתו נמצא עוד שני רימונים; - גר באחרונה בטרומפ, ונפצע.

כאן השליך המחבל את הרימונים - וכאן התרסק

142-1000-0000
 142-1000-0000
 142-1000-0000

[illegible]

תחנת רכבת - ארבעת המלואות של המלואות

[illegible][illegible]

החלטה

כאמור, טרם ברור מי מהם

יפה חביב מתרצות, מוגר

סתר סלחים מתל-אביב, יפה מזרחי בת 17 מרחוב
אסר ברמתינגן, וגדר קולג

הפצועים שהובאו בלילה
ליום השלישי הם ששה

גדל" בתל אביב, יוסף
שחררו: אברהם אילנה,
אבי מלכה, סמואל אלי

עשה זמנות מעונן עם לאישמו ושל אלה שעות

1998-1999
A. 7/98
10/98

...

10



חזית אולם הקולנוע "חך"



אמבולנסים מפנים את הנפגעים



אנשי בטחון בודקים את שרידי גופת המחבל אשר נהרג מאחד מהרימונים.

הרוגי הפיגוע

שרה שוכמן ז"ל, בת 24 הייתה במותה, בת חיים ויעל, נולדה בכפר סבא ב-כ"ט בחשוון תשי"א 9/11/1950 , התגוררה ברמת גן.	
קית ברברי ז"ל נולד ב-ת"ש 1940 התגורר בבריטניה, הותיר משפחה בן 34 היה במותו.	